

Abstrakt

Popularita florbalu v Česku stoupá a jeho členská základna se neustále rozrůstá. Jako každý sport si s sebou však nese svá rizika. Nejde pouze o vznik akutních zranění, ale je nutno tuto problematiku chápat i z dlouhodobého hlediska. Existuje totiž vysoké riziko vzniku svalových dysbalancí, mikrotraumat a chronických přetížení, které mohou ovlivnit motorický vývoj jedince. Diplomová práce tak zkoumá vliv kompenzačních cvičení na motorické dovednosti mladých hráčů florbalu.

Metodika: Výzkumu se zúčastnily 2 týmy kategorie mladších žáků z předních českých florbalových klubů. Pozorovaná skupina byla tvořena celkem 79 hráči (40 skupina A, 39 skupina B) ve věku 11 až 12 let (průměrný věk 12,1 let \pm 0,6 SD). Pomocí krátké verze motorického testu BOT-2 byli hráči vyšetřeni a měření bylo doplněno o zisk anamnestických údajů, které se následně využily k podrobné analýze faktorů ovlivňujících výsledky testů.

Výsledky: Hráči Tatranu Střešovice zaznamenali průměrný percentil $63,45 \pm 26,1$ SD a hráči FbŠ Bohemians $65,5 \pm 27,8$ SD, což naznačuje, že kompenzační cvičení nezlepšuje výsledky motorického testu ($p = 0,74$). Na co však kompenzační cvičení mají vliv je snížení rizika vzniku zranění ($p = 0,0183$). Hráči, kteří v daném klubu působí déle než 3 roky, vykazují statisticky významně lepší výsledky motorického testu nežli ti, co v klubu hrají kratší dobu ($p = 0,012$). Nejvyššího percentilu při testování dosáhli hráči, kteří se dříve věnovali plavání (\emptyset percentil $81,4 \pm 19,3$ SD), následované raketovými sporty (\emptyset percentil $78,5 \pm 20,3$ SD) a bojovým uměním (\emptyset percentil $73,4 \pm 23,0$ SD). Současně bylo prokázáno, že jedinci provozující doplňkový sport vykazují statisticky velmi významné nadprůměrné výsledky testu \emptyset 80,8. percentil $\pm 15,2$ SD ($p = 0,001$).